

Forordning af 27de Mai 1848 om Overpolitieretterne.

§ 6.

De i Ford. 24de Januar 1761 Cap. VIII og Placat 1ste Novbr. 1768 omhandlede, ved Kjøbstædernes Brandretter paakjendte, Sager skulle herefter i Tilfælde af Appel indankes for Landsoverretterne, hvor de behandles efter deres Bestaaffenhed som offentlige Sager.

§ 7.

D. L. 1—6—11 bør være ophævet, saaledes at alle ved Birkeretterne paa Grevskaber og Baronier behandlede Sager, naar Appel finder Sted, blive at indanke for vedkommende Landsoverretter.

foreflaaes:

ad § 1.

1) Istedetfor § 1 sættes en Paragraph saalydende:

De i Forordningen af 25de Marts 1791 og Rescript af 23de October 1795 omhandlede Overpolitieretter paa Landet ere ophævede, og blive som Følge deraf alle ved Landjurisdictionerne i Kongeriget Danmark behandlede, saavel offentlige som private Politiefager, i Tilfælde af Paanke at indstævne til vedkommende Landsoverretter.

samt, som bliver § 6, en Paragraph saalydende:

„De i Forordningen af 24de Januar 1761 Cap. VIII og Plac. af 1ste Novbr. 1768 omhandlede, ved Kjøbstædernes Brandretter paakjendte, Sager, skulle herefter, i Tilfælde af Appel, indankes for Landsoverretterne, hvor de behandles efter deres Bestaaffenhed som offentlige Sager.“

Derfor § 6 i det nye Udkast ikke billiges, forbeholdes efter Afstemningen over § 3 om summa appellabilis det Forslag, at i Slutningen af Forslagets § 1 udgaae de Ord: „for saavidt de efter de i Almindelighed gjældende Regler kunne være Gjenstand for Appel.“

ad § 2.

2) At denne §, som bliver § 7, affattes saaledes:

D. L. 1—6—11 bør være ophævet, saaledes at alle ved Birkeretterne paa Grevskaber og Baronier behandlede Sager, naar Appel

finder Sted, blive at indanke for vedkommende Landsoverretter.

ad § 3.

3) At denne Paragraph, der bliver § 2, affattes saaledes:

For Indstævningen af de i § 1 ommeldte Sager til Landsoverretterne gjælde de samme Regler, som i Sager fra Kjøbstædernes Politieretter; hvoraf følger, at den særegne Bestemmelse i Ford. 15de Januar 1817 § 1 om Kjøbstæderne paa Bornholm ligeledes skal være anvendelig paa Dens Landjurisdictioner. I enhver Politiefag tillades det vedkommende Part selv at udstede Appelstævning til Overretten, dog at Stævningen i det seneste den næstsidste Sagnedag, førend Sagen falder i Rette, indleveres i vedkommende Landsoverrets Justitscontoir og der forsynes med Rettens Segl og Justitssecretairens Underskrift imod Erlæggelse af det anordnede Gebyr.

Hvis det ikke antages, foreflaaes:

4) At i Lovforslagets 4 og 5 Linie istedetfor „de Politiefager, der allerede henhøre under bemeldte Retter“ sættes: „Sager fra Kjøbstædernes Politieretter.“

5) At den Pasfus: „dog at den i Frdg. 25de Januar 1805 § 18 foreskrevne Regel, hvorefter ingen Sag maa antages ved Overretterne, medmindre den angaaer 10 Rddlrs. Værdi eller derover, ikke bliver anvendelig under Appellen af nogensomhelst enten, privat eller offentlig Politiefag“ udgaaer.

6) Hvis dette ikke antages, at da, efterat 6te Linie er sluttet med Punktum, bortfalde i 7de Linie Ordene „dog at“ og i 10de og 11te Linie sættes „bliver ikke“ istedetfor „ikke bliver“.

7) I det under Nr. 1 reserverede Tilfælde, og efter Udsaldet af de foregaaende Afstemninger til § 3 foreflaaes, at i § 1 de Ord „for saavidt de efter de i Almindelighed gjældende Regler kunne være Gjenstand for Appel“ udgaae.

8) At i sidste Sætning udgaaer „inden nærmeste“, og sættes istedet „den næstsidste“.

ad § 4.

9) At denne Paragraph, der bliver § 3, affattes saaledes: